

Jeannette Christensen SKULPTURHAGEN

2015

På gressletta utenfor skolen står syv skulpturer av syv ulike kunstnere på lyse sokler spredt rundt i landskapet. De står sammen, men likevel hver for seg, som om de deltar i en stille samtale. På hver sin måte og med hvert sitt kunstneriske språk, forteller de noe om det å være menneske.

Jeannette Christensen har gjort utvalget av kunst, og tanken er at mangfoldet av uttrykk kan fungere som utgangspunkt for samtaler på tvers av kulturell bakgrunn. Som i en fortelling som man kan bevege seg rundt i, eller som stasjoner i en løype. Slik kan de også fungere som memoreringsteknikk der man knytter det man skal huske til noe visuelt, nesten som en puggemark.

Som samlende grep har hun valgt å sette alle skulpturene på sokler laget i betong. Vi kjenner bruk av sokkelen fra antikken, men også fra dagens parker og offentlige miljøer. Soklene understreker her båndene mellom samtidskunsten og kunsthistorien, men forteller også at disse hører sammen, til tross for individuelle forskjeller.

Filosofens stein, versjon II av Jeannette Christensen (f. 1958) skal med sin form assosiere til en klump med leire som er i ferd med å bli formet, med tydelige avtrykk av fingre og hånden som bearbeider materialet. Skulpturen henspiller på det å forme og det å bli formet. Skulpturen er hugget i steinen Ekerød syenitt.

Fosteret av Gustav Vigeland (1869-1943) står på hodet og markerer inngangen til livet, som metafor for den syklusen vi alle er en del av og i denne sammenhengen også for skolen som er med på å forme livene våre. *Fosteret* er støpt i bronse og datert 1923. Den samme skulpturen finner man også i Vigelandsparken.

Skulpturen **Byste og klode** av Istvan Lisztes (f. 1942, Ungarn) åpner med et stillferdig og innadvendt uttrykk, for de store spørsmålene om mennesket og vårt forhold til den kloden vi befinner oss på. Den stiliserte formen kan gi assosiasjoner til både oldtidens egyptiske statuer og asiatisk skulptur. Skulpturen er støpt i bronse.

Huset av Hanne Tyrmi (f. 1954) representerer mennesket som et skapende og lekende individ. Med alle dets konstruksjoner, trapper, vinduer, dører, innganger og utganger er huset mer enn et hjem, den er også et slags hode, og en metafor for et samfunn i seg selv. *Huset* er støpt i bronse.

Football av Khaled Jarrar (f. 1976, Palestina) er støpt av betongbiter han har hakket løs fra murene som separerer palestinere og israelere på Vestbredden og står i påtagelig kontrast til den frie leken og livsutfoldelsen man forbinder med fotball. Fotballen kan også ligne en jordklode, og med sin globale utbredelse kan fotballen gi håp om en bedre og mer fredelig framtid.

Skulpturen **Totem** av Bjørn Bjarre (f. 1966) består av mange hoder oppå hverandre. De ulike ansiktsuttrykkene i karikert tegneseriespråk gir uttrykk for ulike følelser som vi kjenner fra populærkulturelle symboler. *Totem* er støpt i bronse.

Skulpturen **Looking up, versjon II** av Petter Hepsø (f. 1973) er også støpt i bronse. Langbein-figuren som sitter på kanten av sokkelen og dingler med beina mens han skuer utover, virker tilsynelatende ubekymret, men forholdet mellom hode og kropp kan gi en følelse av at alt ikke vokser helt i takt.

Jeannette Christensen bor og arbeider i Oslo. Hun er professor ved Kunsthøgskolen i Oslo, og er utdannet fra bl.a. Vestlandets Kunstakademi og Ecole Nationale Supérieure des Beaux Arts, Paris. Hun har hatt en rekke utstillinger i Norge og utlandet og er innkjøpt av bl.a. Nasjonalmuseet.

www.jeannettechristensen.no

Foto: Signe Marie Andersen og Jeannette Christensen